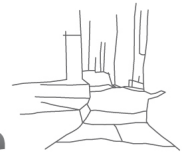

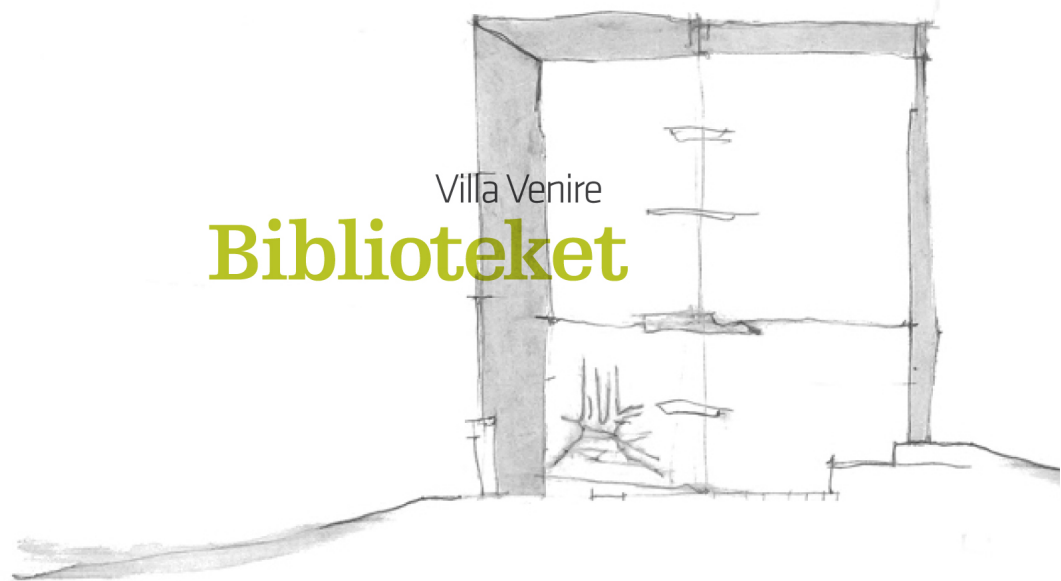
villa
Venire

Villighed - 4 scener

Af Thorkild Olsen, Villa Venire A/S - oktober 2010

Villa Venire
Biblioteket

Hvis villighed rimer på Villa Venire, så er det sådan, det er blevet. Og godt for det. Men det var ikke sådan, det startede. Det startede jo netop med *venire* – at komme. At ankomme og derved skabe en anledning for *mødet*. Jeg ville, med andre ord, bygge en Villa, så der var et godt sted at mødes om vigtige ting. Ankomme – mødes – skabe forandring. Noget afgørende er sket siden da!

Scene 1:

Jeg har fået øje på forskellen mellem at ankomme og at 'gøre sin entré'.

I denne forskel bor villigheden. Arbejdsomme mennesker mødes konstant på danske arbejdspladser. Anledningerne hertil er mange og forskellige. Og der bliver arbejdet. Der bliver i den grad gjort en indsats. Men ihh, hvor det ærgrer mig, hvor lavt der oftest er til loftet, eller hvor utydeligt det kan være for de fleste; hvorfor her, lige nu og hvorfor dem og mig. Der er for meget snask og for mange vaner i rækken af møder. Spild af tid med andre ord. Men dog en ankomst. Nogen vil noget – ellers ville de slet ikke være der. Med ankomsten er der skabt anledning. Med dette følger forpligtelsen til at stoppe op en kort stund. Se hinanden i øjnene og spørge; "er vi villige?". Er vi klar til at træde ind? Gøre vores entré? Villigheden kan undersøges og manifesteres med få enkle spørgsmål såsom; "hvad er det, vi vil?" og "hvorfor er vi her?" og mit eget for tiden foretrukne spørgsmål; "er det godt nok?".

Villighed starter netop med ordet vil. Af mange grunde bliver dette vil ikke synligt ved den blotte ankomst, om end det er til stede. Joh og jah – jeg skulle jo møde op. Fik en dagsorden. Det plejer vi jo. Onsdag er dagen, hvor vi har statusmøder. Der er mødepligt ved seminarerne. Husker ikke helt hvorfor, men jeg er jo koordinator på dette udviklingsprojekt. Husker ikke helt hvorfor! Villigheden er med sikkerhed til stede. Den arbejder med hukommelse. Den arbejder med koblingen mellem individuel og organisatorisk hukommelse. Den er insisterende.

Skal der være fest, så lad der være fest. Stop med at skrive fest på invitationen, hvis der er tale om en aften foran fjernsynet. Slut med 'vi-ses-snart-igen-og-det-var-hygge-og-husk-at-sende-opskriften-på-den-dejlige-citrontærte'. Slut med det. Giv værtinden et ordentlig kram, medbring en flot buket, giv de andre gæster hånd og fortæl, hvem du er. Musikken starter og du har fortalt de andre, hvorfor du er med. At du er med...., (på det værste?)

Scene 2:

Steffen Brandt synger om villighed.

HVAD VAR DET DU VILLE?

What Was It You Wanted (Bob Dylan 1989)

Hvad var det du ville
fortæl mig det igen
Hvad sker der lige for dig
og hvor skal du hen?
Hvad var det du ville
ku du gi mig et svar
Jeg er tilbage om lidt
sig til når du er klar
Hvad var det du ville
Hold dig ikke tilbage
Vi tar' det helt forfra
hvad var det du sagde
Du har min attention
kom nu og byd ind
Hvad var det du ville
Da du kyssede min kind
Var der andre der så det
var det bare noget der skete
Stod der nogen i kulissen
nogen, jeg ikke har set?
Er der noget du har brug for
som jeg ikke forstår
Hvad var det du ønskede
er du her, når jeg går?
Uanset hvad du ville
så har jeg glemt det igen
Vil du minde mig om det
Please, min sidste ven
Er pladen knækket
har nålen mistet sit greb
er der nogen der venter
for enden af dit reb?

Jeg fik skrevet hukommelse.

Steffen Brandt har glemt det igen.

Så megen glemsomhed.

Men ikke modvillighed.

Masser af mas med villighed. Masser af mistede muligheder.

Der var både kys og ønsker. Slet ikke så svære at finde, synes jeg, når det kommer til stykket.

Med ønsket om entré spørger jeg; "er det godt nok?"

Se nu her, hvordan Steffen Brandt løfter det; "Vil du minde mig om det – Please, min sidste ven".

Scene 3:

Plastickopper og skiveskåret franskbrød.

Slet ikke uvant i det kommunale landskab og vel ikke i sig selv ildevarslende? Stemningen derimod. Ildevarslende! Øjne slukket af kedsomhed. Vippende og trippende fødder fyldt med utålmodighed. Slides og en leders monotone stemme formidlende forpligtelser, formaninger og forventninger. Min første reaktion; det kan ikke blive værre. Anden reaktion; jamen for fanden da også, det jo sådan her, det altid er. Jeg ankom midt i seancen. Det var aftalt, da jeg først skulle på senere. Første reaktion tyngede mig. Hvad laver jeg her? Hvad skal jeg dog stille op? Anden reaktion gav mig ilt. Jeg så mig omkring. Kiggede en ekstra gang i indkaldelsen til seminaret: "Nye værdier – nye veje". Lyttede nøje til hvad lederen faktisk stod og sagde. Det var ikke modvillighed, jeg fik øje og øre på. Men mas. Masser af mas. Festen risikerede at dø inden første taler var slut med sit. Hvis anledningen var ny, nye værdier og nye veje, så var det skjult godt. Det hele så gammelt og velkendt ud. 40 kommunale ledere var troppet op med mod på mere til trods for en hverdag, der ellers har sit at byde på. Ost i bakker og den tynde kaffe var nok mindre end håbet, men sikkert forventeligt. Så lad os høre, hvad værtinden har at sige. Bliver vi budt indenfor. Gøres der klar til fest. Nix.

Som særlig gæst kunne jeg tage mig friheder. Fortælle hvad jeg så, og det gjorde jeg. Fortælle hvad jeg også så, og det gjorde jeg også: Der var faktisk dækket op. Med de midler der var til rådighed, men alligevel. Der var blevet lavet dialogkort og øvelsesmateriale. Der var blevet produceret en hvidbog apropos hukommelse. Og skrællede man ind til benet, fjernede de forstyrrende slides og den alt for trætte stemme, så flød der sætninger ud af lederens mund, som man kun kunne godte sig over. Disse sætninger sagde jeg højt. Hvorefter vi i overført betydning sang; "Vil du minde mig om det.". Hvorfor er vi her? Er det godt nok? Hvad er vi villige til?

Jeg stillede mig midt i villigheden og fulgte opskriften; 'skal der være fest, så lad der være fest'. Måden jeg gjorde det på var først at beskrive, hvordan det var for mig at komme ind i rummet: Min første reaktion var; "hvad fanden laver jeg her?". Min næste reaktion var at kigge mig omkring. Og i dette konstatere, at folk var mødt frem. Ankomsten bærer det første vil. At der var dækket op. At nogle havde gjort sig umage med at udarbejde dialogkort og hvidbog. At de bærende nøgleord i lederens tale var tillid, professioner og selvstændighed, og at det for mig at se, var skønne budskaber. For endeligt at fremføre, som også denne tekst gør det, at der er forskel på at ankomme og at gøre sin entré. Invitationen lyder "nye værdier – nye veje". Dette rum, siger jeg så, emmer ikke af det nye men netop af det velkendte. Det er ikke det, vi er her for. Opgaven der herefter blev stillet var at gøre sig overvejelser om, hvordan man ønskede at "træde ind" – at gøre sin entré.

Skål!

Scene 4:

Han sad, som altid, når han rejste med DSB 1' med sin åbne Mac, faglitteratur i den ene hånd og vand i flaske i den anden. Til trods for dette talte hun til ham;

"Jeg kan se, at du beskæftiger dig med ordet tillid".

Hun sad skråt overfor for ham. Hun sad ved vinduet med ryggen mod køreretningen og havde forsynet sig med lakridskonfekt.

"Vil du have en?"

"Øhh, nej tak..., det ..."; hostede han og vendte tilbage til læsningen.

"Ja altså..., " fortsatte hun med en bevidst pause lagt ind. Han så forbavset op.

"...det er fordi, jeg faktisk selv er interesseret i ordet".

"Hva' for noget?"; han lød fortsat desorienteret.

"Tillid, som jeg sagde". Hun smilede stort og bredt.

"Kender du til tillid i dit liv?" Smilet gjorde at spørgsmålet lød noget i retning af; *"ved du hvad klokken er?"*. Han kløede sig på næseryggen. Så forbavset på hende.

"Ja, du må undskyldes.."; svarede han endeligt.

"...det er ikke for at være uhøflig, men jeg skal nå at læse dette inden, jeg er fremme. Og det handler ikke så meget om personlig tillid. Det handler om at indskrive tillid til fagpersoner i den offentlige forvaltning. Og det er jo en helt anden snak".

"Hvordan det?"; spurgte hun uanfægtet.

"Hvordan hvad?"

"Ja, hvordan er det en helt anden snak?"

Rådvildheden fik ham til at lukke mac'en. Og åbne den igen. Hendes direkte, venlige blik gjorde det umuligt for ham bare at holde mund. Med undvigende stemme svarede han;

"Vel mest ved at tillid i det private liv forbinder sig med kærlighed og venskab og i det professionelle liv forbinder sig med anerkendelse af fagpersonen".

"Nu skal du høre. Jeg er helt med på, hvad du mener, men ..."; hun tøvede lidt.., *"tillid er vanskeligt at arbejde med som begreb, da tilliden udelukkende viser sig i bruddet. For mig forbinder tillid sig med villighed, privat såvel som professionelt. Så hvis det du læser, skal være relevant i dagens Danmark, så skal artiklen ikke beskrive om eller hvorfor, man skal eller kan have tillid til fagpersonen. Den skal hellere gøre sig umage med at beskrive den vilje, som skal være til stede. Politisk villighed og ledelsesmæssig vilje kunne man måske sige."*

"Joh, jah..."; mumlede han, *"synes nok, at du er lidt hård. Jeg har ikke oplevet uvillighed i min kommune:"*

"Kommer nok an på, hvordan du anskuer det", svarede hun spidst. *"Og du må ikke slutte omvendt – fra villighed til uvillighed. Det handler både om viljen og evnen. U'et i uvillighed har mange udspring. Blandt andet en manglende evne til at acceptere livets underfundighed. Hvis vi endelig skal bruge ordet tillid. Tillid får oftest noget godt til at ske. Ikke med sikkerhed. Men oftest. Det er da værd at kæmpe for."*

"Jo, det har du da ret i. Må man stadig få et stykke ... lakridskonfekt?"

"Ja, for fanden da også. Tag endelig! Se i øvrigt dette:"

Han fik hendes store notesblok i hånden, hvor han læste følgende:

"Det er en ren foræring, at William Shakespeares navn på engelsk er synonymet for viljen – Will:

Sonet nr. 135

*Enhver har hver sin lyst, du har din villen,
dertil en villig, vild i overmål.
Ja, jeg er mer end nok til vilter drillen
og til at kaste ved på viljens bål.*

*Vil du, hvis villen er så stor og vid,
blot én gang rumme, hvad jeg gerne vil?
For andres villen er du altid blid,
mens for min villen intet ja er til.*

*Selv havet favner altid regnens spillen,
indfører den i kilden som sin lige.
Brug mig som villig i din rige villen,
jeg ville kun din villen mer berige."*

**

Sluk ikke forventningsilden!